

Kr., stigende hvert 4de Aar indtil 3,400 Kr. Det er Lønninger, som, trods Forøgelsen, i Forhold til de tilsvarende Charger i Hæren snarest ere noget lavere, end de vare efter de i 1902 bestaaende Lønninger.

Imidlertid vil denne Lønningslov medføre en Merudgift for Statskassen paa 23,624 Kr. Men denne Merudgift indvindes ved Besparelser, som fremkomme særlig ved Reduktion af Korpsets Tal. Denne Reduktion er allerede begyndt i Finansaaret 1909—10 og har indtil nu omfattet 13 Gendarmnummere, og Reduktionen i Forbindelse med Besparelser med Hensyn til Udrustning, Hestehold o. s. v. har beløbet sig til godt 20,000 Kr. I dette Forslag foreslaas det at fortsætte med Korpsets Reduktion, saaledes at der ved Tjenestestedighed inddrages yderligere 15 Gendarmnummere, medens Antallet af Sergentnummere bliver uforandret. I 1902 var Korpsets Styrke sat til 130 Mand. Naar den her foreslaaede fortsatte Reduktion er fuldendt, vil Korpset, Chefen og næstkommanderende inklusive, gaa ned til en Styrke af 102 Mand. Det er altsaa en betydelig Reduktion. Ved den allerede foretagne Reduktion er der indvundet godt 20,000 Kr., og ved den foreslaaede ventes der at ville blive indvundet yderligere omtrent 15,000 Kr., altsaa i alt Besparelser paa godt 35,000 Kr., mod en Merudgift af 23,624 Kr., beregnet fra Finansaaret 1911—12. Men hertil er naturligvis at bemærke, at efterhaanden som Alderstillægene gøre sig gældende, vil dette Beløb, 23,624 Kr., stige noget, men samtidig vil ogsaa den planlagte Reduktion i stigende Grad træde i Kraft, saa at der formentlig ikke vil gaa mange Aar, inden den fulde Besparelse paa godt 35,000 Kr. er indvunden, og da vil Reformen som Helhed ikke give nogen Merudgift for Statskassen, ja endog en Besparelse paa nogle Tusinde Kroner. Jeg skal paa det bedste anbefale dette Forslag. Det stiller Grænsegendarmeriet under retfærdigere og taaleligere Lønforhold end hidtil, og det fortjener dette Korps, som har en meget ansvarsfuld og vigtig Told- og Polititjeneste ved Grænsen. Naar man reducerer deres Antal saa meget, som det dels allerede er sket, dels her foreslaas, ville De kunne indse, at man ogsaa kommer til at stille større Fordringer til Mandskabets Arbejde, og for den her foreslaaede Lønningsforhøjelse, som man kan sige over en Bank bevæger sig imellem 15 og 20 pCt. Forhøjelse, vil der blive givet Vederlag ved forøget Arbejde. Jeg tør vel ogsaa nok sige, at det i Læng-

den vil blive vanskeligt at finde en saa god og fyldestgørende Rekrutering af Gendarmerikorpset, som ønskeligt er paa Grund af Tjenestens Vigtighed, hvis man ikke forbedrer dets Lønningsvilkaar.

Det næste Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremlægge, er Forslag til Lov om Udlaan af Stats-Laanefonden til Udstykning af større Landejendomme og Embedsjorder. Dette Forslag er en gammel Bekendt. Det er nemlig kun en Fornyelse af den bestaaende Lov om samme Emne, som skyldes afdøde Finansminister Vilhelm Lassens Initiativ. Loven udløber den 31. Marts 1911 og søges nu fornyet paa 5 Aar. Lovens Hovedformaal var ved Udstykning af større Landejendomme at skabe en Art Supplement til Husmandslovene. Der tages ved denne Lov Sigte paa at tilvejebringe mindre Landejendomme, der dog ligge over Maksimum for Statshusmandslodder. De Parceller, som der efter denne Lov ogsaa i dens oprindelige Skikkelse kunde gives Laan i af Statslaanefonden, kunde normalt ikke overstige en Ejendomsskyldværdi af 12,000 Kr. Kun hvor særlige Forhold talte derfor, kunde denne Værdi komme op til 18,000 Kr. Man vil se, at det er Ejendomme, som vel ere ikke uvæsentlig større end Husmandslodder, men dog maa regnes til de smaa Ejendommers Klasse. Meningen med Loven var, foruden som jeg har sagt at skabe et Supplement til Husmandsloven, tillige at være et Led i Bestræbelserne for at fastholde Landbefolkningen paa Landet og give den Adgang til at erhverve Ejendom der og saaledes opnaa en bedre og som Regel mere betrygget økonomisk Eksistens, end de vilde kunne finde ved at søge ind til Byerne. De Udstykningsforeninger, som kunne faa Laan efter denne Lov, skulle have deres Vedtægter godkendte af Finansministeriet. Der stilles intet Krav om, at Medlemmerne skulle være ubemidlede eller tilhøre en vis Samfundsklasse, som andre af Laanelovene stille, men Vedtægterne skulle være saadanne, at det kan ses, at de ere lagte an paa at skabe mindre Landbrug. Desuden skal det i de Tilfælde, hvor Laan søges, godtgøres for Finansministeriet, at den Ejendom, Foreningen agter at købe, er egnet til Udstykning, at Prisen er rimelig, og at Forholdene i det hele ligge saaledes, at Finansministeriet kan anse det for forsvarligt at bringe Statslaanefondens Midler deri. En Forening skal, for at kunne faa Laan, godtgøre, at den har Raadighed over en kontant Kapital paa 35,000 Kr. I gan-